

HABIBI – OPGANG2 TURNÉTEATER 2017 – tekst: Pia Marcussen

SCENE 5   **DAG 1 – AFTENKOR**

- mor og Sara i entréen

"Ej, Sara! Du kan ikke tage til kor når du er syg!"

Saras mor er bekymret:

"Bliv nu hjemme og hvil dig, skat!"

Sara tager sine støvler på.

"Der sker da ikke noget ved, at du springer én enkelt øve-aften over?"

Hun tager sin jakke på.

"Det er jo ikke livet om at gøre!"

Åbner hoveddøren.

"De skal da nok klare sig uden dig!"

Sara vender sig om mod sin mor..

(Sara ryster på hovedet)

..og lukker døren efter sig.

Og så løber hun. Hun må ikke komme for sent. De andre regner med hende. Hun må ikke svigte dem.

- Veteranen ved skolen

Han trækker hættten op over hovedet, mens han sniger sig henover skolens parkeringsplads. Hans hjerte banker. Han glæder sig. Han kan slet ikke vente med at høre hende synge igen. Så nærmer han sig det åbne vindue. Stiller sig så

ingen ser ham, kigger forsigtigt ind. –Jo, de er der! Alle pigerne står på rad og række - men hendes plads - forreste række midtfor - er tom!

Og nu kan han høre korlederen hæve stemmen.

MM Er der nogen, der har set Sara?

Okay. Hun hedder altså Sara.

Pigerne siger, de ikke ved, hvor hun er. Han kan mærke sit hjerte hamre hårdt mod brystet. Der må ikke være sket hende noget.

Korlederen klapper i hænderne:

MM Piger! Hør her! Det er vigtigt, at I kommer til tiden. Om 5 dage har vi koncert for hele byen. Og flygtningecentret er også inviteret.

Han ser, hvordan uroen breder sig blandt pigerne. "Jamen, de forstår jo ikke dansk," råber en af dem en. En anden begynder at græde: "Så bliver vi jo til grin igen!" En pige rækker hånden op og siger, at så skal de i hvert fald synge på engelsk.

MM Engelsk! Vi er pigekoret ØRENLYD. Vi synger på vores modersmål dansk! Det er et smukt og stærkt sprog! – Så taler vi ikke mere om det! Vi tager den fra 'broen'. Takt 47!

Gør klar til at sætte koret i gang

Døren går op. Alle vender sig om. Det er Sara. Åh, godt! Hun er OK! –Eller er hun? Han ser hvordan hendes skridt er usikre og hendes blik flakkende, mens hun finder sin plads mellem sine to veninder. Korlederen peger på Sara:

MM: Nå! Hvad siger man så, når man kommer for sent?

Sara: Aff...

MM: Affornoget? Hvad siger man, Sara? Nå, man siger åbenbart ikke noget. Takt 47!

Kor.....

Hvad sker der – hvorfor synger hun ikke? Hun står der bare.. helt stift.

Korlederen råber at hun skal synge, men hun synger ikke.

Korlederen tager sig til hovedet:

MM Stop! **Kor ud**
Hvad laver du? Kan du ikke huske teksten Sara?

Sara nikker
Betyder det der ja?

Sara nikker
Godt! Så prøver vi igen. Fra det samme sted, takt 47!

MM Sætter koret i gang igen

Kor.....

MM Kom så Sara... syng så!

Nej! Stop! **Kor ud**
Er du ude på at ødelægge det for os andre eller hvad!

Nej, nej, nej, hvad sker der? Hun må ikke råbe sådan af Sara. Det gør helt ondt i ham, og nu ser han, hvordan Sara rækker ud efter sine veninders hænder... men de trækker sig væk. Det gør man bare ikke... Man efterlader ikke sin kammerat alene... Og korlederen, hun bliver ved med at råbe:

MM Så sig dog noget, Sara!

Sara **Jeg kan ikke / Anna ma finé**

MM Hvad?

Sara **Jeg kan ikke/ Anna ma finé**

MM Hold op med det pjat og tal ordentligt!

Sara **Men det kan jeg ikke../ Bas ma finé**

Hun taler arabisk. Han kan høre, hvor ulykkelig hun er. Han forstår hvert et ord.

Sara **Helt ærligt! Jeg ved ikke, hvorfor jeg er blevet sådan../
Bé saraha, ma arref lææ anna hææk**

Hun ved ikke, hvad der sker med hende.

Sara Jeg kan ikke tale dansk mere../ Anna ma finé ahhke Dinamarrqua

Hun kan ikke længere tale dansk..

Sara ..og jeg ved ikke hvorfor.. / Wå mesch arræf lææ

..og hun ved ikke hvorfor..

Sara Tro mig! Set ouuni

Tro mig!

Sara Tro mig! Set ouuni

Men han kan se, de ikke tror hende. De forstår hende jo ikke. Pigerne rykker sig væk fra hende. **De siger, hun gør det med vilje.** De siger, at det altså ikke er sjovt. **Så fat det!** De spørger om hun er ligeglad. Det her betyder faktisk noget, og hvis hun ikke kan tage det seriøst, så kan du bare gå.

Skride. Hvad? De siger, at hvis hun ikke kan tage det her seriøst, så kan hun bare skride!

Selv hendes bedste veninder stemmer i: **"Det er fandeme dårlig stil, Sara! Du tænker altså kun på dig selv. Du er pisseegoistisk."**

Han ser, hvordan pigernesamler sig omkring korlederen. Men Sara bliver stående. På forreste række midt for - alene.

Sara: *I fatter ikke en skid! Entu ma betæfhamo-shee*

Han ser, hvordan hun forlader lokalet med blikket rettet mod gulvet. Som om, hun kun er en skygge af sig selv.